

ЗАКОН ЗА ТРАНСЛИТЕРАЦИЯТА

Чл. 4. Системата за транслитерацията на българските букви с латински букви е, както следва:

Българска Версия на латинската

азбука	азбука
А, а	A, a
Б, б	B, b
В, в	V, v
Г, г	G, g
Д, д	D, d
Е, е	E, e
Ж, ж	Zh, zh
З, з	Z, z
И, и	I, i
Й, й	Y, y
К, к	K, k
Л, л	L, l
М, м	M, m
Н, н	N, n
О, о	O, o
П, п	P, p
Р, р	R, r
С, с	S, s
Т, т	T, t
У, у	U, u
Ф, ф	F, f
Х, х	H, h
Ц, ц	Ts, ts
Ч, ч	Ch, ch
Ш, ш	Sh, sh
Щ, щ	Sht, sht
Ъ, ъ	A, a
Ь, ь	Y, y
Ю, ю	Yu, yu
Я, я	Ya, ya

Чл. 5. (1) Транслитерацията на българските буквени съчетания с латински буквени съчетания е, както следва:

1. буквеното съчетание "дж" се изписва и предава на латиница като "dzh";
2. буквеното съчетание "дз" се изписва и предава на латиница като "dz";
3. буквеното съчетание "ьо" се изписва и предава на латиница като "yo";
4. буквеното съчетание "йо" се изписва и предава на латиница като "yo".

(2) Буквеното съчетание "ия", когато е в края на думата, се изписва и предава чрез "ia".

Чл. 6. Името на българската държава се изписва и предава на латиница в съответствие с установената традиция:

България *Vulgaria*